

Ne amintim de maestrul Aurel Grigoraș...

(Grigore Constantinescu – 20 ianuarie 2015)

Ultimele trei decenii din secolul trecut au reprezentat ascensiunea și culminația carierei dirijorale prin care maestrul Aurel Grigoraș a reputat, la conducerea Corului Academic al Radiodifuziunii Române, succese de excelență care îi înscriu numele în Cartea de aur a culturii muzicale românești.

În perioada 1953-1965, maestrul Aurel Grigoraș a fost dirijorul corului Teatrului de Operetă din București, iar din 1965 până în 2000, a condus Corul Radiodifuziunii Române. În anul 1975, maestrul a condus Corul Operei din Ankara. De-a lungul acestor stagiuni i-am urmărit realizările – recitaluri ale Corului Academic, concerte vocal-simfonice în stagiunile Radio, apariții de televiziune, audiții discografice, discuri. Firește, ca activitate interpretativă, merită adăugate turneele internaționale ale ansamblului, distincțiile, primele audiții. De-a lungul timpului, dirijorul Aurel Grigoraș și Corul Radiodifuziunii au întreprins diferite turnee în Bulgaria, Ungaria, Germania, Italia, Spania, Israel și a colaborat cu dirijori de prestigiu, precum: Roberto Benzi, Igor Markevici, Antonio de Almeida, Pierre Colombo, Pietro Argento, Kurt Sunderling, Gary Bertini, James Levine, Iosif Conta, Ludovic Bacs, Horia Andreescu, Cristian Brâncuși.

O imagine fidelă asupra activității dirijorale a lui Aurel Grigoraș este redată de vastul repertoriu abordat. Depășind vitregiile vremurilor, obligațiile unor manifestări festive în care „arta” era exclusiv patriotică, anul 1990 reprezintă pentru Corul Radiodifuziunii împreună cu maestrul lui, începutul unui nou drum, deschiderea către marea muzică, deschiderea sufletelor către frumos. Astfel, repertoriul se îmbogățește și se diversifică, parcurgând epocă după epocă, de la madrigalele din „Rinascimento”, ce culminează cu lucrările lui Palestrina, Gesualdo da Venosa și Monteverdi, pășind maiestuos printre capodoperele Barocului muzical - creațiile lui Bach și Haendel, punând în valoare lucrările lui Haydn și Mozart, atingând culmea măiestriei vocale în **Simfonia a IX-a** de Beethoven, dar și corzi profunde ale simțirii artistice în **Requiemul german** de Brahms. Se cuvine a aminti și alți mari compozitori ce au figurat în repertoriul corului, pregătit de mâna energică a lui Aurel Grigoraș: Berlioz, Debussy, Verdi, Puccini, Mahler, Mendelssohn, Orff etc. Nu au fost uitate nici lucrările compozitorilor români, atât cei înaintași, cât și cei contemporani, cum ar fi: I. Vidu, Gh. Danga, S. Drăgoi, Ioan D. Chirescu, Lungu, Jarda, G. Enescu, P. Constantinescu, Toduță, Paladi, D. Popovici, M. Moldovan, Comes, C. Petra-Basacopol, Gh. Dumitrescu, Capoianu, Donceanu, A. Vieru, M. Marbé etc.

În urma maestrului și a corului său, s-ar putea spune, au rămas nu numai concertele ce au dat glas muzicii și bucurie ascultătorilor, dar și nenumărate înregistrări, încrustând astfel, pe aripa timpului, o istorie scrisă cu inima.

Pentru că suntem pe tărâmul evocărilor și ale aducerilor aminte, iată și un cuvând scris de un martor al acestui destin de muzician, trăit de Aurel Grigoraș:

„...Există oameni a căror urmă lăsată în viață nu se șterge nici după ce pământul care ni i-a dat o clipă printre noi, i-a luat înapoi. Dâra lăsată pe acest pământ stă în sufletul și conștiința contemporanilor de unde nici noi înșine nu o putem șterge. Ea stă acolo ascunsă și, deseori, uitată chiar, revine cu putere la primul semn pe care viața ți-l oferă... Acesta era Aurel Grigoraș, iar spiritul lui trăiește printre noi și azi și va trăi cât timp cântul coral va mai aduna suflet lângă suflet

întru armonie și bună sunare! Iată de ce ori de câte ori vom asculta încântați acest instrument perfect strunit de el, aflat acum pe mâini la fel de meștere, ne vom gândi cu recunoștință și la el. FIE CA GÂNDUL ACESTA DE-O CLIPĂ SĂ ÎNSEMNE OFRANDA PE CARE I-O DATORĂM VEȘNIC !" (Dumitru Capoianu, 27 ianuarie 2003)